

РЕШЕНИЕ

№ 25333

гр. София, 29.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 19.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **7893** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК.

Образувано е по жалба на О. Н.- гражданин на У. срещу Заповед рег.№4473ПАМ-131/19.07.2024 година на НАЧАЛНИК ГРАНИЧНО ПОЛИЦЕЙСКО УПРАВЛЕНИЕ Б.- ГЛАВЕН ИНСПЕКТОР, с която е наложена ПАМ-Експулсиране до страна на произход – У. на О. Н.- гражданин на У..

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност и за нищожност на оспорената заповед. Твърди се , че липсват доказателства за компетентността на лицето, издало заповедта за налагане на ПАМ. Посочва се още , че в заповедта е посочена като правно основание чл.21 от ЗЧРБ, като тази разпоредба не е от кръга на посочените, за които се налага експулсиране на чужденец, а наред с това от доказателствата по делото е установено, че чужденецът е влязъл законно в РБ има разрешение за предоставяне временна закрила в Чешка Република, преминал е държавната граница на РБ без проблеми и не е ясно кога му е наложена забрана за влизане в РБ, а в заповедта е посочено съвсем различно цифрово изражение чл.42,ал.2,т.2, вр. с чл.10,ал.1т.4 от ЗЧРБ.

Иска се отмяна на заповедта и се претендират направените по делото разноски.

В съдебно заседание, оспорващият-О. Н. редовно и своевременно призован, не се явява и не изпраща представител. Съображения относно незаконосъобразността на издадената заповед процесуалният му представител адвокат Т. развива и в представената по делото писмена защита.

Ответникът по оспорването- Началник Гранично полицейско управление

– Е.- Главен инспектор редовно и своевременно призован, не изпраща представител.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, при условията на чл.142,ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

На 23.11.2022 година от Министерство на Вътрешните работи на Република Ч. е издадено потвърждение, издадено съгласно Закон № 65/2022 д.в.относно някои мерки във връзка с въоръжения конфликт на територията на У., причинен от нахлуването на войските на Руската Федерация и Закон № 3266/199 д.в.относно пребиваването на чужденци на територията на Чешката Република относно изменение на някои закони , с което е потвърдено, че О. Н. [дата на раждане] в У. има разрешение за пребиваване на територията на Чешката република – временна закрила от 12.05.2022 година .

На 11.10.2023 година до Министър на вътрешните работи е депозирана Докладна записка рег. № 3282р-27989 относно включване в информационния масив на нежелани в страната чужденци, в която е посочено, че в ГДГП е постъпила информация обобщена в Писма рег. № 3282р-2473/08.09.2023 година и рег. № 3282з-26934/02.10.2023 година по описа на ГДГП за лица, ангажирани към незаконна дейност по смисъла на чл.280 и чл.281 о НК изразяващи се в извършване на незаконно въвеждане на трети лица от българо- турската граница на страната, транзитирането им през територията на страната и тяхното последващо извеждане през българо- сръбската граница, измежду които и О. Н., [дата на раждане] ,гражданин на У., предложено е на основание чл.21а,ал.1, във връзка с чл.10,ал.1,т.4 от ЗЧРБ и чл.3,ал.3 и чл.4 от Инструкция № 8-Из-40/29.08.2011 година за условията и реда за поддържане и актуализиране на информационния масив на нежеланите в страната чужденци изброените лица да бъдат включени в информационния масив на нежеланите в страната чужденци за срок от 5 години .

От приложената на лист 39 от делото Справка е видно, че на 30.10.2023 година спрямо оспорвания има наложена Забрана за влизане в РБ по чл.21а от ЗЧРБ.

На 15.05.2024 година Директор РДГП- Е. издал Заповед №474, с която оправомощил Заместник- директор на РДГП- Е. да издава заповеди на налагане на ПАМ по чл.39а,ал.1 и чл.44,ал.5 и ал.6 от ЗЧРБ, началниците на ГПУ 01 и 02 степен в състава на РДГП- Е. да издават заповеди за налагане на ПАМ по реда чл.39а,ал.1 и по чл.44 от ал.5 и ал.6 от ЗЧРБ.

На 19.07.2024 година до ЗА Директор РДГП- Е. е изпратено Съобщение № 4473р-2922, в което посочено, че на 19.07.2024 година в 06,34 часа в района на [населено място], ГПН от служители на ЗЖУ- П., командировани в ГПУ- Б. спрели за проверка автомобил А. с рег. [рег.номер на МПС] , управляван от О. Н., [дата на раждане] в У. с паспорт и при направената проверка чрез ОД на ГПУ- Б. в НШИС е установено, че на 30.10.2023 година лицето има наложена забрана за влизане в РБ от Дирекция „ Миграция“ на основание чл.21а от ЗЧРБ с карта за санкция на чужденец №442765/30.10.2023 година, като в автомобила са установени и украинският гражданин О. Г. и молдовският гражданин И. Загребелини, а О. Н. е задържан и отведен в ПНЗЛ на ГПУ- Б., намиращо се в РДГП- Е. със Заповед за конвой от 19.07.2024 година Заповед за задържане на лице, считано от 07,00 часа на 19.07.2024 година, а при проверка на паспорта на украинския гражданин Н. е установено, че на същия има положен печат за влизане в РБ от ГКПП К. на 13.07.2024 година, но няма регистрация в АИС ГК и за случая е уведомен Началник ГПУ- Б.,

като при задържането лицето не е оказало съпротива.

На 19.07.2024 година до Началник ГПУ- Б. е депозирана Докладна записка относно проверено лице със забрана за влизане на територията на РБ, в която подробно е посочено, какво се е случило при проверката на оспорващия.

След получаване на Докладната записка на 19.07.2024 година ответникът по оспорването издал оспорената Заповед рег. № 4473 ПАМ-131, с която на основание чл.42,ал.1, т.2 от ЗЧРБ и във връзка с чл.10,ал.1, т.4 от ЗЧРБ и Заповед № 4473з-474/15.05.2024 година на Директор РДГП Е. наложил ПАМ- Експулсиране в страна на произход- У. на О. Н.- гражданин на У..

Заповедта е връчена на оспорващия на 19.07.2024 година и текстът е преведен на разбираем за оспорващия език- руски с помощта на преводач.

По делото са приложени всички събрани в хода на административното производство доказателства.

С оглед на така установената фактическа обстановка,Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.149,ал.1 АПК от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване.Разгледана по същество,същата се явява основателна. Съображенията за това са следните:

Оспорената Заповед,рег.№4473ПАМ-131/19.07.2024 година на Началник ГПУ- Б.-Главен инспектор представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21,ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК,/така наречените условия за редовно действие на административните актове./При проверката, съдът следва да прецени актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

В чл. 39а от ЗЧРБ е посочено, че принудителните административни мерки, които се налагат на чужденците по този закон, са- отнемане на правото на пребиваване в Република България, връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна, експулсиране, забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите - членки на Европейския съюз,забрана за напускане на Република България. В чл. 42 от ЗЧРБ е посочено, че експулсиране на чужденец се налага, когато- неговото присъствие в страната създава сериозна заплаха за националната сигурност или за обществения ред, са налице основания по чл. 10, ал. 1, т. 1 – 4.

Принудителните административни мерки се налагат със заповеди на председателя на Държавна агенция "Национална сигурност", директорите на главните дирекции "Национална полиция", "Гранична полиция" и "Борба с организираната престъпност", директорите на Столичната и областните дирекции, директора на дирекция "Миграция", директорите на регионалните дирекции "Гранична полиция" на Министерството на вътрешните работи или на оправомощени от тях длъжностни лица. Фактическите основания за налагането на конкретната принудителна административна мярка, в случай че съдържат класифицирана информация, се посочват в отделен документ, изготвен от съответните длъжностни лица по реда на Закона за защита на класифицираната информация. В заповедта за налагане на принудителна административна мярка по чл. 39а, ал. 1, т. 2 и 3 се посочва държавата, в която мярката ще бъде изпълнена. При настъпване на основателни причини данните

относно държавата могат да бъдат променяни от органа, който е издал заповедта.

В Определението за насрочване съдът изрично указва на ответника по оспорването, че ЗА ОБСТОЯТЕЛСТВОТО, че ЛИЦЕТО Д. Д. КЪМ ДАТАТА НА ИЗДАВАНЕ НА ЗАПОВЕДТА Е ЗАЕМАЛ ДЛЪЖНОСТТА- НАЧАЛНИК ГРАНИЧНО ПОЛИЦЕЙСКО УПРАВЛЕНИЕ – Б.- ГЛАВЕН ИНСПЕКТОР,И Е ПРИТЕЖАВАЛ ПРАВОМОЩИЯ ДА ИЗДАВА ЗАПОВЕДИ ЗА НАЛАГАНЕ НА ПАМ ПО ЗЧРБ,НЕ СОЧИ ДОКАЗАТЕЛСТВА.

Единственото, което представи ответникът по оспорването е Заповедта за делегиране на правомощия от страна на Директор РДПП- Е. от 15.05.2024 година, но по делото не се представиха доказателства за това, че лицето посочено като издател на заповедта към датата на издаването и е заемал длъжността- Началник ГПУ Б.. Липсата на тези доказателства прави издадената Заповед нищожна поради липса на компетентност. Простото твърдение, че едно лице заема съответната длъжност, без да са представени доказателства за това не може да обуслови извод, че същото лице е заемало тази длъжност, а това прави издадената заповед такава при липса на компетентност.

В най-общ смисъл, компетентността на определен административен орган посочва кръга от въпроси,с които той е оправомощен да се занимава,както и правомощията, с които органът разполага за решаването на тези въпроси и с оглед издаването на юридически/административни актове/,компетентността представлява нормативно признатата способност на даден орган да издаде определен акт. Компетентността на държавните органи е израз на специализацията на функциите на държавно управление и очертава кръга от задачи, възложени на отделните органи по осъществяването на определени държавни функции. Най-често компетентността се определя като система от правомощия-съвкупност от права и задължения от особен характер,предоставени на органа за осъществяване на държавната власт. Значението на компетентността при издаване на административни актове е толкова голяма, че законодателят отчитайки тази значимост е въздигнал липсата на компетентност в първо то основание за оспорване на административните актове-чл.146,т.1 АПК. Липсата на компетентност у издателя на обжалваната заповед прави последната нищожна,непораждаща правни последици и предпоставя обявяването и.

С оглед изхода на спора, претенцията на ответника по оспорването за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е неоснователна и не подлежи на уважаване. В полза на оспорващия следва да се присъдят направените по делото разноски в размер на 910 лева- заплатената от него държавна такса и адвокатско възнаграждение в размер на 900 лева.. Съдебните разноски са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. Всяка от страните по делото е отговорна за направените разноски. Отговорността за разноски по принцип е обективна/ безвиновна/, защото загубила спора страна отговаря за разноски, дори ако е положила най- голямо старание да води процеса добросъвестно. Съгласно разпоредбата на чл.81 от ГПК/ приложима по силата на параграф 2 от ДР на ДОПК, по присъждането на разноски, съдът се произнася във всеки акт, с който приключва разглеждането на делото в съответната инстанция.Отговорността за разноските е гражданско облигационно отношение, то произтича от процесуалния закон и е уредено от него. Задължението за разноски произтича от неоснователно предизвикания правен спор и тежестта за тях е за страната, която неоснователно е предизвикала същия..

Воден от горното и на основание чл.173 АПК, Административен съд

София- град

Р Е Ш И :

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА НА Заповед рег.№4473ПАМ-131/19.07.2024 година на НАЧАЛНИК ГРАНИЧНО ПОЛИЦЕЙСКО УПРАВЛЕНИЕ Б.- ГЛАВЕН ИНСПЕКТОР, с която е наложена ПАМ- Експулсиране до страна на произход – У. на О. Н.- гражданин на У..

ОСЪЖДА НАЧАЛНИК ГПУ- Б. – ГЛАВЕН ИНСПЕКТОР ДА ЗАПЛАТИ НА О. Н.- ГРАЖДАНИН НА У. СУМАТА ОТ 910 ЛЕВА – РАЗНОСКИ ПО ДЕЛОТО, КАТО СЪЩАТА СЛЕДВА ДА БЪДЕ ВЪЗСТАНОВЕНА ОТ БЮДЖЕТА НА РДГП- Е..

НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ.138,АЛ.1 АПК, ПРЕПИС ОТ РЕШЕНИЕТО ДА СЕ ИЗПРАТИ НА СТРАНИТЕ.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно оспорване съгласно чл.46,ал.2 от ЗЧРБ.

СЪДИЯ: